

ORIOLENSIS

INCOMPATIBILITATIS

FIDEICOMMISSI.

P R O

DOMNA MA-

RIANA DE LOS COBOS;

VXORE LEGITIMA D. FERDINANDI DE

Pando, Sancta-Cruz, Supremi Senatus Sanctæ
Inquisitionis rerum Fiscalium,

Agente Generali.

N. 1.

ROCVLDV BIO Maioratus institutus ab Andrea de Soler, Cive quòdam Oriolensi, sub Anno 1590. est incompatibilis cum Maioratu de Zanoquera, in finibus Civitatis Valentinae consisti, prout

differtissimè institutionis series decantat. Ait Fundator in 6. sui Testamenti Clausula: *Y en tal caso, que el dicho Hijo mayor de la dicha mi Hermana tenga (como se hà dicho) el Molino, y Casa de los Zanoqueras: En tal caso, dexo por Heredero de mis bienes, y herencias, al Hijo segundo de la dicha mi Hermana, para que usufructue mis bienes, y herencia todos los dias de su vida.*

2. In subsequentibus Clausulis, videlicet 7. 8. 9. & 10. orditur successionem huius Fideicommissi inter Filios Secundogenitos Sororis, & eorum Descendentes Masculos: in quorum defectum invitat, ac substituit Foeminas, sub hac conceptione verborum: *Y si caso fuere, que dicha mi Hermana no tenga Hijos Masculos; en tal caso, dexo por mi Heredera à la Hija segunda de mi Hermana, siendo*

2
la primera Hija de mi Hermana heredera de los Zanogueras.

3. In Clausula 14. hanc subiicit declarationem: Declaro, que si el Hijo mayor de mi Hermana morirà sin Hijo, ni dexar Descendencia, en dicho caso, quiero, que el Heredero de mis bienes, y herencia, sea el tercer Hijo de mi Hermana, siendo el segundo Hijo de mi Hermana Heredero de los Zanogueras, de la forma, y manera arriba dicha.

4. Rùrsus in 3. Codicillorum Clausula optionem tribuit Primogenito, per hæc verba: *Y es mi voluntad, que el Hijo mayor tenga facultad de elegir la herencia de los Zanogueras, y las 4600. libras, contenidas en dicho Testamento, dexadas por mi à aquel en dicho Testamento, ò tomar mi herencia, y ser mi Heredero, como lo dexo à la voluntad de aquel.* Admonendum interim, hanc optandi Facultatem super re transmissibili adiectam, realem quoad omnes Primogenitos fore censendam: *Ex Theorica Text. in leg. Servus 34. D. de Statu Liberis, Larrea decif. 3 1. ex num. 12.*

5. Rùrsus, & in 4. eorundem Codicillorum Clausula: *Y si acaso fuerè, que el dicho Hijo mayor de mi Hermana eligià, y querrà ser mi Heredero; en tal caso, el segundo Hijo de mi Hermana aya de tomar dicha herencia de los Zanogueras, juntamente con las 4600. libras, porque así es mi voluntad.*

6. Harum Clausularum recensita series, quam evidentius ostendit incompatibilitatem huius Primogenij, cum altero de los Zanogueras, eo successu, vt vanum, & inutile sit, ab argumentis eam petere, l. *Ille, aut ille 25. §. Cum in verbis, leg. Non aliter 69. D. de Legat. 3.* observat in specie Doctissimus Ludovic. Molin. de *Hisp. Primog. lib. 3. cap. 2. num. 28.* in hæc verba: *Sexta limitatio sit, quando ex Maioratus dispositione Filius Secundogenitus, excluso Primogenito ad eius successionem invitatur. Tunc enim Secundogenitus Primogenitum, ab eiusdem Maioratus successione excludet. Idque, quando Maioratus institutor expressè disponit, vel ex apertissimis coniecturis comprehendi potest procul dubio observandum est.*

7. Nec defunt argumenta, quæ hanc eandem intentionem suadeant. Prima confurgit ex præcepto nuncupandi Nominis de *Soler*, cum illa restrictione: *Y no de*

otra manera, quæ idem importare videtur, ac solum, vel
duntaxat: Et efficit, vt Successor Maioratus, cui iniuncta
est ea conditio (Iuris Censura honestissima, l. Faeta 63.
§. Si verò, D. ad Trebell. Escobar de Puritat. part. 1. q. 4.
§. 7. ex num. 109.) alium diversi Cognominis, & eius-
dem gravaminis obtinere non possit. Docent Molin. lib.
2. cap. 14. ex num. 26. Valenç. conf. 69. à num. 26. Cas-
till. lib. 6. Controvers. cap. 136. num. 77. cap. 760. num. 7.
& cap. 180. num. 18. Roxas de Incompatibilit. part. 1. cap.
1. ex num. 39.

8. Secunda coniectura inicitur præcepto residendi
in Civitate Oriolensi, quæ viribus naturæ impossibili-
lis est cum habitatione Valentina, vbi situs est Maioratus
de Zanoguera, & consequenter inducit incompatibili-
tatem; Roxas part. 2. cap. 1. ex num. 59.

9. Tertiam ministrat contextus Clausulæ 16. in illis
verbis: *Y si fuere caso, que la Sucesion de mi Hermana fal-
tasse de tal manera, sin dexar Hijos, ò Hija; en tal caso, de-
xo, y nombro por Heredero de mis bienes, y herencia, à la
dicha Doña Geronima Soler, mi Hermana, para que haga
de mis bienes à su voluntad (quemadmodum Iure Com-
muni cavetur, leg. Qui solidum 78. §. Prædium, D. de Le-
gat. 2) como de cosa suya propria; y que aquella dex e mis
bienes, y herencia, à quien bien visto le serà: Excepto, que no
pueda dexar mis bienes à los Zanogueras, por niuzuna via,
porque esta es mi voluntad.*

10. Per Argumentum de maiori ad minus, quod in
Iure efficacissimum est, & si concipiatur negative, apo-
dicticum, l. In suis 11. ad fin. D. de Liber. & Posthum. l. Nec
in ea 22. §. Sed, qui occidere 3. D. ad Leg. Iul. de Adulter.
Authent. Multo magis, C. de Sacrosanct. Eccles. cap. Si ergò
16. caus. 8. quæst. 1. cap. Per Venerabilem 13. qui Filij sint
legitim. Barbof. loco 67 & 73.

11. Est equidem longè, & incomparabiliter du-
rius, Legem incompatibilitatis dicere bonis Fideicom-
missi, pro tempore, quo Iure quiritum censenda, & in
libertatem reducenda sunt, quam in statu Maioratus: hoc
enim vno (qui, & aptior, & frequentior est, vt obser-
vat Card. de Luca de Fideicommiss. in Summar. num. 76.)
assequantur intenti fines, non obumbrandi memoriam
Fundatorum, Nomine, & Stemmata cum Extraneis con-
fu-

4
fuso, qui sunt præcipui, & obij in hac conditionis ad-
iectione, l. 7. tit. 7. lib. 5. Recop. Alciat. Respons. 101.
num. 17. lib. 9. Castill. lib. 6. Controversiar. cap. 181. num. 8.
Roxas part. 3. cap. 5. ex num. 9.

12. Hæc igitur exotica, & inassueta cautio signi-
ficat, & plane ostendit enixam voluntatem Testatoris, &
animi sententiam in stabilienda incompatibilitate Maioratus à se instituti, cum altero de Zanoguera; cum eo-
rundem vnionem in omnem eventum arceat, & in per-
petuum removeat; adinstar sortium, quæ ex divisione
Tribus Israeliticis obtigerunt, vt dicit Gloss. Ordin.
Numeror. cap. fin. ibi: *Quæ quidem ratio finalis est, vt divisio
hereditatum fienda inter Tribus, perpetua remaneat, ita quod
nihil de Terra, que in sortem Tribus Iudæ cederet, posset ali-
quando reverti ad Tribum Benjamin.*

*Hæc incompati-
bilitas est
realis.*

13. Hæc incompatibilitas est realis, & afficit vni-
versos successuum gradus: quia Testator in omnibus,
tam existentibus, quam possibilibus illam expressit, &
velut obsignavit, quod certè omnem relegat ambiguita-
tem, l. Omnia 32. aliàs leg. Cum ita, §. In Fideicommissis,
D. de Legat. 2. ibi: *Nisi specialiter Defunctus ad vteriores
voluntatem suam extenderit. Cum similibus.*

14. Equidem abundat hæc sæpius geminata incom-
patibilitatis provisio; quia illa secundum se, & suapte
natura vni dumtaxat gradui substitutionis adiecta, cæte-
ros vsque in infinitum transcendit, quia par in omni-
bus, & prorsus identifica militat ratio. Docent ex locu-
pletissima penu, D. Ioann. del Castill. lib. 6. Controvers.
tot. cap. 181. Larr. decis. Granatens. 50. Roxas de Incom-
patibilit. part. 4. cap. 2. ex num. 32. vbi illius Adauthor
hanc sententiam sine discrimine admittit in Maioratu
pro transversalibus instituto, quæ est huius litis species:
Castellanis dictionibus accommodatior.

15. Hæc verissima, & recepta Sententia derivatur
ad incompatibilitatem secundo, tertio, vel vltiori
gradui substitutionis adiectam: Argum. Text. in leg. 3. §.
Filium, D. de Liber. & Posthum. Roxas part. 4. cap. 2. num.
37. Quinimo extenditur ad eam; quæ novissimæ
substitutioni dumtaxat adscribitur, leg. Talis Scriptura
30. §. fin. D. de Legat. 1. leg. fin. D. de Reb. dub. Quia de
natura incompatibilitatis est, vt vniversos capiat suc-
ces-

cessores, nisi expressim, & diserte ad aliquem, vel aliquos restringatur, Roxas *vbi proxime num 38.*

16. Assertiones hucusque firmate sunt omnino perspicua, quia institutionis series eas nuncupatim exhibet, probatque. Articulus tamen, qui restat discutendus, est aliquantulum obscurus, sed huius examini præcipuus. Quaritur ergo vtrum incompatibilitas Maioratus, de los Soleres, adscripta, sit linealis, hoc est, vtrum adiciat vniuersos Filios, etiam secundi, vel vltioris gradus, & alios Descendentes Primogeniti, qui Successionem de los Zangheras, agnovit, sintque præferendi omnibus illis Fratres eius, vtpotè diuersas lineas constituentes?

17. Hanc questionem toto Marte disceptant fratres, nec sibi consentiunt. Præsertim D. Ioan. de Solorç. qui pro Filio secundo Primogeniti suffragium tulit, tom. 2. de Iure Indiar. lib. 2. cap. 19. n. 56. & 57. in contrariam Sententiam iuit D. Ioan. del Castill. lib. 6. Controvers. cap. 178. ex num. 7. cui subscripsere D. Ioan. Baptista de Larrea decis. Granat. 51. Robles de Representat. lib. 2. cap. 6.

18. Sedat hoc bellum Roxas part. 7. cap. 6. ex num. 34. cum fecere distinctionis. Si substitutiones Secundogeniti sunt personales, Filij Primogeniti alterum Maioratum agnoscentis, qui secundum, tertium, aut vltiorem gradum in illius Progenie tenent, præferuntur, per Regulam Text. in leg. 1. §. Qui habebat, D. de Bonor. poss. cont. Tabul. Si sunt lineales, exclusio Primogeniti cunctos illius Filios transcendit, & ad Fratres eiusdem Secundogenitos successio recurrit, ac in eorum Descendentibus continuatur. Quam Sententiam amplectuntur Olea de Cess. Iur. & action. in Annotationibus post Tractat. sub Responsione ad Speculum Iur. D. Emmanuelis de Vedoya num. 20. & Adauthor Roxas dict. part. 7. num. 36. cap. 6.

19. Estque disertum illius fulcrum, leg. 7. tit. 7. lib. 5. Recopil. in eis verbis: *El Hijo mayor, que en las dichas dos Casas, assi juntas por Casamiento, podia suceder. suceda solamente en vno de los tales Mayorazgos, en el mejor, y mas principal, qual el quisiere escoger: y el*

Hijo, ò Hija segunda, suceda en el otro Mayorazgo. Y sino buviere mas de vn Hijo, ò vna Hija, que aquel los pueda tener por su vida. Y si aquel Hijo, ò Hija buviere dos Hijos, ò Hijo, y Hija, se dividan, y aparten los dos Mayorazgos, segun avemos dicho.

20. Hæc Sanctio, licet apud Valentinus vim Legis non habeat, in gradu tamen probabilitatis summam præstat Sententiæ, quam astruimus: quia amplifimus Areopagus illam condixit, & Nostrorum Iuris Consultorum Proceres rogavere, vt in simili ratiocinantur Solorç. *de Iur. Indiar. tom. 1. lib. 3. cap. 2. num. 38. & tom. 2. lib. 3. cap. 1. num. 62.* Excellentif. Cresp. *observat. 1. num. 128.*

21. Dicuntur substitutiones lineales, quando concipiuntur cum hac voce, *Secundogenitus*: quia illa ex proprietate sermonis fertur in lineam discretam, quam quisque Fratrum sibi constituit; secus, ac Filij Primogeniti, possessionem incompatibilis ingressi, qui ad lineam Patris pertinere dicuntur, licet inter se, tot libet, quot illi sunt efforment lineas ad affectum nempe succedendi in Maioratu Parentis, Giurba *de Success. Feudor. §. 2. gloss. 10. num. 28.* Adauethor Roxas *part. 8. cap. 7. num. 28.*

22. Illa substitutionum formula legitur in hac Maioratus institutione: quam sepius equidem invitatur *secundus Filius* ad Successionem, supresso omnium Nomine: qui certè modus substituendi idem valet, ac adequatè convertitur cum altero *Secundogenitus*, & vterque lineam connotat, D. Ioan. del Castill. *lib. 5. Controvers. cap. 178. ex num. 1.* plene Roxas *part. 8. cap. 7. num. 17. & 18.*

23. Et hoc insuper, quod in cunctis substitutionum gradibus vocat Filios secundo, & tertio genitos, Hieronymæ de Soler, suæ Sororis (quam in Familiæ Principem coopravit) casu quo Primogenitus alterum de Zanoguera Maioratum agnoverit: eamque Secundo genitorum nuncupationem ad Fratres Primogeniti, non ad illius posteros dirigit, ac de illis, non de istis prædicari iubet, & quam evidentius disponit in Clausulis 7. 8. 9. & 10. omninò relegendis, quod etiam Iure Com-

7

muni magis consentaneum videtur, vt observat Larr.
decij Granat. §. i. n. 16. & 19. Roxas de Incompat. part. 8.
cap. 7. num. 18.

24. Consociata vtriusque Primogenij successio-
ne, apud Donnā Concordiam Dominguez de Zano-
guera, vnicam vtriusque Familiæ Descendentem, iux-
ta Legem à Testatore in primis Codicillorum Tabulis
dictam (& quidem non otiose, quia similis Maiora-
dictam difformium adunatio valde apud Interpretes ve-
xatur, vt colligere licet ex adductis à Roxas *part. 8.*
cap. 7. ex num. 25.) in Filijs suis reddivixit incompati-
bilis, qua sese collidunt, & Iuris ministerio inter ip-
sos divisi, ac separati fuerunt.

25. Inde exordium habere cepit capacitas lineæ à
Domna Mariana de los Cobos constituta, ad succe-
dendum in altero eorum Primogeniorum. Erat quippè
Filia quarto loco nata prædictæ Domnæ Concordiæ:
Inde sublatis de medio duobus Fratribus, qui illam præ-
ceserant, fecit sibi locum Secundæ genituræ, vt ex-
pressim cavetur in *Leg. Castellana 7. tit. 7. lib. 5. Recop.*
in illis verbis: *¶ si aquel Hijo, ò Hija huviere dos Hijos, ò*
Hijo, y Hija, se dividan, y aparten los dos Mayor az gos, se-
gun avènos dicho.

26. Hoc ipsum, quod Lex Castellana in amplissi-
mis Maioribus stabilivit, procedit attento Iure Com-
muni in incompatilibus ex dispositione Hominis, quia
par eos necit ratio, Roxas *part. 8. cap. 8. num. fin. ibi:*
Si Filius Successor non habeat Fratrem, tunc videtur, quod
vnicus Filius retinere valeat duos incompatibiles Maioratus
pro tempore vitæ suæ: & si decedat cum duobus, pluribus
ve Filijs, vel Filabus, inter eos, vel eas divisio fiat.

27. Ratione ineluctabili; quia cum provisio in-
compatibilitatis, vtpote realis; afficiat vniuersos Suc-
cessores; si illa interdum suspendatur propter penu-
riam eorum, & sic propter impedimentum temporale;
eo cessante pluribusque agnatiscentibus Consanguineis,
rursus Primogenia dividi debent, & antiquus succeden-
di ordo, quasi postliminio restitui: Argum. Text. in leg.
Ex facto 43. D. de Vulgar. & pupil. substit.

28. Equidem permissiones quæcumque, ac in-
dul-

*Afferitur ius
successionis er-
ga Dominam
Marianam de
los Cobos Za-
nogueva.*

dulgentiæ; quas inopia, vel Hominum, vel facultarium induxit, *vt in leg. Generaliter 3. §. Spiritus, D. de Decurionib. leg. Vt gradatim: 1. §. Quotiens, leg. Honor 14. §. fin. leg. Estimaticnem 16. §. fin. D. de Munerib. & Honorib. leg. 2. Cod. Qui ætate, vel professione se excusant, lib. 10. novell. 1. quomodo oporteat Episcopos, cap. 16. gradu suo sistunt, vltra non progrediuntur, renascente vbertate, alternante fortuna, Text. in leg. Cura 4. §. 1. D. de Munerib. & Honorib. vbi Ulpianus: Deficientium facultatibus, ad munera, vel honores, qui in dicantur excusatio non perpetua, sed temporalis est. Nam si ex voto honestis rationibus Patrimonium incrementum acceperit: suo tempore an idoneus sit aliquis ad ea, quæ creatus fuerit estimabitur. Consonant Text. in leg. *lib his honoribus 10. D. de Vacat. & excusat. muner. leg. Semper 5. §. Negotiatores, D. de Iure Immunit. leg. 1. in principio, Cod. de Caduc. tollend.**

29. Et generaliter, quod pro necessitate temporis (pronunciat Canon 41. caus. 1. quæst. 1.) Statutum est cessante necessitate, debet vtique cessare pariter, quod urgebat; quia alius est ordo legitimus, alia vsurpatio, quam ad præsens fieri tempus impellit. Ad stipulantur Text. in canon quod pro remedio 7. caus. 1. quæst. 7. can. ordinationes 5. caus. 9. quæst. 1. can. vltim. dist. 77. cap. Post translationem 11. de Renuntiat. ibi: Egritudinis impedimento cessante: locupletissimus testis de hoc Argumento Tiraquell. in Tract. causa cessante, num. 91. & 118.

30. Quod autem Domna Mariana de los Cobos; tertia, seu quarta Filia fuerit Matris suæ Domnæ Concordiæ, non est impedimento, quominus Iura Successionis adquisierit: quia sublati de medio Fratibus, qui illam præcessere, subintravit gradum illorum, & locum sibi, ac posteris suis fecit ad succedendum in Maioratu Secundæ genituræ, vt latè fundat Roxas part. 8. cap. 7. ex num. 1. vbi eius Adaucthor sub num. 4. apodictic. respondet. Iul. Capon. qui tom. 4. discip. 237. contrarium defensauerat.

31. Hæc neotherici paradoxa Sententia in Maioribus Hispaniæ (vt interim admoneam) nihil valet: esto

esto tamen alicuius pretij esset, ab hoc; de los Soleres, quem exequimur, procul exorbitat; quia Testator expressim Filios tertio gradu natos, in locum demortuorum substituit, & Secundogenituræ capaces reddit, vt in Clausula 20. ibi: *Esto declarado, y ajustado, que si el Hijo mayor de mi Hermana muriese sin Hijos, ni dexar Descendencia; en dicho caso, quiero, que el Heredero de mis bienes, y herencia, sea el tercer Hijo de mi Hermana, siendo el segundo Hijo de mi Hermana Heredero de los Zanogueras.*

32. Hæc equidem tertio loco nati substitutio, adinstar regulæ scripta, Glossam agit quoad cæteras, quæ in Testamento, vel leguntur, vel comprehensæ censentur, *leg. 3. §. Filius intermedius, D. de Liber. & Posthum. leg. Qui Filiabus 17. leg. Si servus plurium 50. §. fin. D. de Legat. 1. leg. Quisquis 95. D. de Legat. 3. Casanat. conf. 17 ex num. 8. & alibi passim. Quod autem Domna Mariana quarto loco nata fuerit ad quæstionem nominis pertinet, aærem verberat, *leg. 1. C. de Success. edicto.**

33. Habet etiam Secundogenitura repræsentationis beneficium, quo, vel medio Domna Mariana, ac illius tota progenies, Iura Successionis sibi quæsierunt. Observat Roxas *part. 8. cap. 7. num. 19.* in hæc verba: *Ex inde teneas, quod si Secundogenitus vocatus sit ad Successionem alterius Maioratus incompatibilis, licet præmoriatur, succedet eius Filius, vel Filia maior, & alij eius lineæ Descendentes, eodem iure quo Pater Secundogenitus successurus erat, si viueret, ex leg. 40. Tauri (quæ in Aragonijs ditionibus peræque viget Leon decis. 109. ex num. 11.) & ita tenent loquentes de Filio Secundogeniti præmortui ad hoc, vt præferatur Patruo, sive Primogenito, sive Tertiogenito, Paul. Paris. *conf. 72. lib. 4. Bartholom. Socin. conf. 252. volum. 2. Tiraquell. de Primogen. quæst. 41. Mart. de Succes. legal. part. 1. quæst. 11. art. 3. nu. 6. relati ab Amat. Var. resolut. cap. 1. num. 82.**

34. Nec minimum obstat, quod interdum Familia Primogenitus vtrumque Maioratum tenuerit, vsurpaverit: quia vacatio non meretur penes possidentem

de facto, sed penes eum, qui de Iure, & secundum Leges institutioni præscriptas succedere debuisset, Martienc. in leg. 5. gloss. 3. num. 2. tit. 7. lib. 5. Recop. Roxas part. 4. cap. 1. nn. 86. Antunez de Donat. Reg. Coron. lib. 1. part. 2. cap. 3. num. 59.

35. Iam ut appareat, Domnam Marianam de los Cobos, primas habere ad succedendum in Maioratu de los Soleres, vel in altero de los Zanogueras. Secundum institutionis præscriptum: quod adeo perspicuum, & disertum est, ut inepte interpretativum, seu coniecturale dixeris. Si quid autem paraphrasim desiderat, vel tantilla ex perfione adiuvatur, illud certè ad interpretationem declarativam referendum est, quæ uti consona naturæ, Patrijs Valentinorum Legibus non proscribitur, Excellentissim. Crespi observat. 1. ex num. 67.

*Asseritur hute
maioratui qua
litas simplicis
Masculinitatis.*

36. Sederat animo, de qualitate Maioratus de los Soleres, nullam intexere disputationem, quod videam rei contestata haud consonam esse; verum in gratiam Clientuli, qui me ad hæc allexit officia, & D. Emmanuelis de Pando, qui uti Filius Primogenitus præfatæ Domnæ Marianæ de los Cobos, huic se obtulit liti, pauca; vel invitus subiungam, quæ illius rei cognitioni indieulo serviant, nec moram traxero, quia res factis perspicua est.

37. Constat siquidem mentem Fundatoris eo perductam fuisse, ut Masculi ex Progenie Sororis surrecturi, hoc vno, quod Masculi sint, neglecta imaginaria, & adumbratæ agnationis contemplatione, primum locum in Successione huius Primogenij fortiantur, ut diserte evincitur ex Clausula: 2. in illis verbis: *La qual Succession venga en todos tiempos en los Hombres.* Quæ extra omnem aleam simplicem Masculinitatem denotant.

38. Tum, quia Masculos quoslibet sine delectu originis præferunt, ut docet communis, & celebratissima Interpretum Sententia, Socin. in leg. *Oallus*, §. *Et quid sit tantum*, num. fin. D. de *Liber. & Posthum.* Molin. de *Hispanor. Primogen.* lib. 3. cap. 5. num. 48. & 49. & ibidem Add. usque ad num. 50. Anton. Fab. de *Erro-*

ribus Pragmaticor. decad. 18. errore 8. & tribus sequen-
 tibus, D. Ioanni del Castill. lib. 2. Controversiar. cap. 4:
 lib. 3. cap. 29. lib. 5. cap. 92. num. 15. lib. 6. cap. 103.
 num. 6. cap. 129. 131. 132. & 133. Larr. decis. Gra-
 natens. 34. & decis. 54. num. 1. copiose Roxas de In-
 compat. bilib. part. 1. cap. 6. §. 22. num. 318. & ibidem
 illius Aduactor ex num. 351. nouissime Torre de Ma-
 ior. lib. Italie, part. 1. cap. 25. §. 24 per totum.

39. Tum, quia illa voce *Hombres*, significauit
 Testator se Virilem Sexum desiderasse, non animo gen-
 titilitio, sed vt aptius, & industrius bona Maioratus sac-
 ta teSta conseruarentur, leg. *Ticia cum Testamento* 34.
 §. *Lucius Titius* 6. & ibidem Bald. num. 20. D. de Le-
 gat. 2. Vt Masculos alienos Fœminis Successoribus ma-
 ritandos, ab illorum dilapidatione (inquam sæpe nu-
 mero proclives sunt) arceret; & si quid de Principe, &
 Republica strenuis facinoribus mereri possent, id om-
 ne Consauguinei Institutoris, non extranei, & sola af-
 finitate coniuncti, assequerentur, inque ceras suas re-
 ferrent, quæ simplicis Masculinitatis struenda solent
 esse rationes, vt per Soufam in leg. *Famina*, num. 47.
 D. de Regul. Iur. Roxas de Incompat. bilib. part. 1. cap. 6.
 §. 22 num. 319.

40. Hoc sensu accipienda est Clausula 18. in ver-
 bis: *De tal manera, que la Sucesion de mis bienes, y heren-
 cencia, vaya à los Varones, aviendo Varones, y sino en las
 Mugerès.* Hæc enim intermixtio agnationem rele-
 gat, Bald. conf. 473. lib. 5. Molin. de Hispan. Primogen.
 lib. 3. cap. 5. num. 50. Valençuel. conf. 97. num. 43. Ca-
 sariat. conf. 4. num. 205. 211. & conf. 23. num. 4. Larr.
 decis. 54. num. 29. Rosa consulte. 69. num. 22. Torre de
 Maioratus lib. Ital. part. 1. cap. 25. §. 12. num. 140. Adeo
 vt licet præcedentes Masculorum substitutiones concia-
 piantur cum illo ligamine ex: veluti, *Masculi ex Masculu-
 lis*, quod agnatiæ iam qualitatem importare solet, Gra-
 tian. discept. 282. num. 18. Rosa consulte. 69. num. 85.
 Rota decis. 69. num. 22. part. 17. recent. perdit tamen, &
 exhausti eam vim, si substituta Fœmina proponantur,
 vt in spe cie obseruat Larr. decis. 34. num. 43.

41. Nec valet dicere sæpius geminatam Masculo-
 rum

rum substitutionem; quæ in hac Maioratus institutio-
ne legitur, saltim inducere agnationem fictam, adum-
bratam, seu impropriam, quæ legibus veræ agnatio-
nis regitur, vt per Mieres *part. 1. quest. 51. num. 9.*
Larrea dict. decis. 34. num. 2. Roxas *de Incompatibili.*
part. 1. cap. 6. §. 21. num. 310. Quia hæc superinductio
longè distat à contextu, & propria substitutionum
conceptione, quæ totiens cum Fœminis intermixta, &
de Cognatis semper facta, illum durissimum sensum re-
movent, D. Ioan. del Castell. *lib. 6. Controvers. cap. 133.*
num. 13. vbi hæc habet.

42. *Quamvis inquam ita Testator, institutor vè Maio-*
ratus disponere possit, cum respectu eorum, quos ad Succes-
sionem invitavit, iura dumtaxat Cognationis, non agnationis
haberet; atque ita vocatis Cognatis voluerit conservare agna-
tionem Consanguinei ipsius, aut Consanguineorum, in quorum
Persona Maioratum instituit, sicuti agnationem cuiuslibet
extranei conservare possit, vt dixi: Quoriam in Testamentis
est pro ratione voluntas, eaque primum locum obtinet, & pro
Lege servari debet, vt iura vulgatissima exclamant: attamen
in dubio id præsumi non debet, nec minus agnationis conside-
ratio induci, nisi ea expressa fuerit. Immo eo ipso, quod à Fœ-
mina, aut etiam Masculo Cognato tamen, & in favorem eo-
rum, qui Cognati essent dumtaxat, vel extranei non agnati,
Maioratus institutus sit, agnationis consideratio, & coniec-
tura excludi debet omnino; & etiam si Masculorum vocatio-
nes reiterate, atque sepius repetita fuerint, & Masculi.
Ex Fœminis suo loco, & gradu admittendi erunt, nec à Mas-
culis in remotiori gradu, aut linea existentibus excludi po-
terunt, quamvis à Masculis procedant: nisi expressè ita dis-
positum fuerit: sicuti multorum Interpretum autoritate, &
sententia, ita in terminis scribentium adnotavi, & compro-
bavi suprâ. Concordat Vela dissert. 49. num. 11. 82. 95.
105. & 106.

43. Rursus agnatio imaginaria exigat expressam,
& litteralem Fundatoris provisionem, quam si deme-
ris, necesse est descendere ad censuram Maioratus Regu-
laris, vel vt plurimum, simplicis Masculinitatis: Probat
egregie D. Ermenegild. de Roxas *de Incompatibil. part.*
1. cap. 6. §. 21. num. 312. in hæc verba: *Ab hinc sum sen-*
per,

per; & constanter in Sententia, quod nisi expressis verbis dictum sit, succedant de Masculo in Masculum ex Fœmina, non datur, nec admitti unquam debet agnatio fictitia. V. g. nisi dicat Institutor: Sucedan en este Mayorazgo los Hijos, y Descendientes de tal, ò de tales Hembras, por via de Agnacion, ò Varonia, ò succedan los Hijos, y Descendientes Varones de tal, ò tales Hembras, de Varon en Varon.

44. Apparet ergò repetitam Masculorum substitutionem, quæ in hac Maioratus institutione legitur, dumtaxat inducere simplicis Masculinitatis qualitatem: quia Fundator agnationis veræ, & fictæ penitus immemor, illam prætulit in remotioribus gradibus, Fontanella de Pact. Nuptiab. tit. 1. claus. 4. gloss. 25. à num. 12. Sesse decis. 254. 309. & 374. Aug. Barbol. appellat. 141. num. 3. Fuffar. de Substitut. quest. 404. num. 7. & 20. Data providentia, vt ex illis assumpti Viri, Fœminis graduum anteriorum quodammodo postergatis, trium millium librarum dotatio subvenirent, vt in Clausula 11. & 12. Quæ certè omnem superat difficultatem, Socin. Iun. conf. 114. num. 18. lib. 1. Senior conf. 63. sub num. 11. lib. 3. Peregrin. de Fideicommiss. art. 25. num. 24. ad medium, & conf. 70. num. 12. lib. 3. Fuffar. de Substitut. quest. 403. num. 107.

45. Vbi autem Maioratus hanc simplicis Masculinitatis censuram induit, quotquot eo Sexu, donati fuerint, etiam in distantibus gradibus constituti, præferuntur Fœminis proximioribus, immediatè ab agnatis Descendentibus: quia esto eorum sorti adnumerentur, leg. Pronunciatio 195. §. fin. D. de Verbor. significat. Masculi tamen non sunt, Font. de Pact. Nup. tit. 1. claus. 4. gloss. 15. num. 13. Pereyr. de Castr. decis. 59. num. 2. & 3. Torre de Maioratib. Ital. part. 1. cap. 25. §. 24. num. 148. Roxas de Incompatibilit. part. 1. cap. 6. §. 22. num. 324. verific.

46. Tamen advertendum est, quod in Maioratu simplicis Masculinitatis, id est, vbi simpliciter sunt Masculi vocati, si agnatio evidentissima non fuit contemplata, succedere debet regulariter omnis Masculus, tam Agnatus, quàm Cognatus, ademptis de medio omnibus Fœminis: taliter, quod etsi concurrant ad Successionem Maioratus, Masculus descen-

dens ex Fæmina, & Fæmina ex Masculo, succedit Masculus, Fontan. de Pacl. Napt. tit. 1. claus. 4. gloß. 15. num. 13. Gabriel Perèyra de Castro decis. 59. num. 2. & 3.

47. Prosequitur num. 325. Vnde ex his omnibus reprobantur DD. qui dixerunt, quod in tali Maioratu instituto sub vocatione Masculorum, seu simplicis Masculinitatis, Masculus, qui per vnã Fæminam iungitur Testatori præferri debet alij Masculo, qui per duas Fæminas iungitur. V. g. quando Masculus procedit vna solum Fæmina interposita, & alius Masculus duabus, aut pluribus Fæminis mediantibus, Cephal. vol. 4. conf. 581. Menoch. conf. 172. vol. 2. & conf. 315. num. 41. volum. 4. Peregrin. de Fideicommiss. art. 26. num. 29. D. Perez de Lara in Compend. Vitæ Hominis, cap. 30. à num. 119. D. Ioann. Baptista de Larrea tom. 2. decis. 54. num. 11. Nam contrarium verius est, ex Mantica, Martia, Sesse, Ramonio, & alijs supra relatis, num. 315. Salza, &c.